

Нашата университетска младеж

и нейнитѣ социални задачи*.

I

Протеститѣ на българскитѣ студенти отъ Парижъ и Лозана прѣдставяватъ едно рѣдко и знаменателно явление въ нашия животъ. По своята тенденция и характеръ тѣ сж твърдѣ различни единъ отъ другъ: студентитѣ отъ Лозана протестираатъ противъ отдѣлни факти, а парижскитѣ протестираатъ и изказватъ възмущението си отъ оная политическа система у насъ, която прави възможни, която създава тия факти, и искатъ не смѣняване на лицата, а прѣмахване на самата система (антиконституционна въ своята сжщность), прѣмахване на личния режимъ, както би рѣкли днесъ. А тамъ е ядката на въпроса. Защото, до когато нашитѣ обществено-политически борби се водятъ на лична почва и противъ личности, до тогава никакво дѣйствително подобрѣние не е възможно. Но това съзнание още не си е пробило пътъ у насъ, дори и между по-виднитѣ наши политически дѣйци. Само така може да се обясни и факта, че нашия дневенъ

* Писано по поводъ протеститѣ на българскитѣ студенти отъ чужбина, въ края на 1896 г. — За да допълнимъ статията „Нови вѣяния срѣдъ нашата студентска младежъ“ намираме за неизлишно до помѣстимъ и тая статия, писана прѣди 11 години и при съвсѣмъ другъ поводъ.